

Velja po pošti:
za celo leto naprej... K 30.—
za en mesec... „ 2-50
za Nemčijo odelotno... „ 34.—
za ostalo inozemstvo... „ 40.—

V Ljubljani na dom:
za celo leto naprej... K 28.—
za en mesec... „ 2-30
v spravi prejemov mesečno... „ 2.—

Sobotna izdaja:
za celo leto... K 7.—
za Nemčijo odelotno... „ 8.—
za ostalo inozemstvo... „ 12.—

SLOVENEČ

Inserati:
Enostolpna petlitrata (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
za enkrat... po 30 v
za dva- in večkrat... „ 23 „
pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.

Poslano:
Enostolpna petlitrata po 60 v
Izda se vsak dan (izvzemši nedelje in praznike) ob 3. uri pop.
Redna letna priloga vzni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rekopis se ne vrača; nefrankirana pisma se ne sprejema. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne branilnice avstrijske št. 24.797, ograke 28.511, bosn.-herc. št. 7583. — Upraviškega telefona št. 188.

Korak k miru.

Naši vojniki so s svojim orožjem vrnilili monarhiji po sovražniku zasedeno ozemlje in prenesli pozorišče bojev na italijanska tla. Ozemlje beneških Slovencev je že danes pod oblastjo naših zmagovitih čet. Danes je jugoslovansko ozemlje v svoji popolni celoti pod oblastjo, ali vsaj vojaško upravo, habsburške monarhije. Dogodek dneva, ki ga je ustvarila vojna sreča. Veliki moment za vse Jugoslovane, zato se radujejo nad temi uspehi.

Dvomimo, da bi Angleži in Francozi izdatno priskočili na pomoč v sedanjem stadiju zaveznici Italiji. Taka pomoč bi gotovo ne služila intencijam srbskega naroda, ki je tudi otrok bolečin ententinih sil, predvsem Angležev in Francozov. To dobro vedo tudi njihovi varuhi na Angleškem in Francoskem, zato si ne moremo misliti, da bi na račun Srbov pomagali Italijanom. V ententinih načrtih je veliko protislovij. Nam, avstrijskim Jugoslovanom, so vse te intencije precej irelevantne. Imamo svoj cilj, svoj politični ideal, za katerega smo postavili v boj vse svoje sile. Jugoslovansko ozemlje je združeno de facto.

Pri tej priliki se spominjamo lanskega manifesta osrednjih vladarjev poljskemu narodu. Obljubila se jim je lastna država. Migljaj za vse ententarije, da želita osrednji sili miru in pobote. Recimo, ta manifest je bil prvi korak k miru. V sedanjem trenutku pričakujemo drugega podobnega. Jugoslovansko ozemlje je združeno. Pričakujemo besede našega presvitlega vladarja Karla jugoslovanskemu narodu. Deklaracijo naših državnozbornih zastopnikov z dne 30. maja t. l. naj blagovoli Njegovo Veličanstvo Karel I. podkrepiti s svojo besedo. Prepričani smo o pravičnosti naših zahtev, dovolj se je prelilo krvi v teh letih, narodi so potrebnj svobode in miru. Nismo aneksionisti, ne hrepenimo po tujem ozemlju, kar pa je Bog po naravi združil, naj ostane skupaj, naj se razvijajo individualno moči jugoslovanskega naroda v lastni državi svobodno v mirnem razvoju. Prav nič ne dvomimo, da se naš presvetli vladar zaveda veličine naših zahtev in da bo sedaj v tem položaju izpregovoril svojo cesarsko besedo tudi jugoslovanskemu narodu, kakor jo je izpregovoril lansko leto narodu poljskemu.

Ne pozabimo, da se bje gigantski boj v 20. stoletju za svobodo narodov. Naši poslanci ne zaupajo vladi, ne zaupajo politiki viteza Seidlerja. Dokler ne bo avstrijska vlada, ki bi sprejela v svoj program minimum naših zahtev, bo vsaka vlada videla Jugoslovane in Čehe v opoziciji. Vladi in državnikom kličemo: **Vzemite nasprotnikom orožje iz rok, če resno hočete miru.**

Zadovoljite svoje narode pravočasno, preko te zadovoljnosti ne morejo cilji entente. Najprimernejši čas je napočil za proklamacijo jugoslovanskemu narodu. Tudi cesarjevo besedo bi radi slišali, da se zamore sestati skupščina jugoslovanskih legitimnih zastopnikov in ustvariti temelj za utrditev habsburškega prestola in konsolidacijo avstrijske monarhije. K temu cilju pa pelje edino uresničitev naše zahteve po samostojni jugoslovanski državi v tem okviru. Kdaj pridemo do tega cilja ni odvisno samo od nas, ampak v veliki meri od naše vlade, kateri kličemo: Spoznaj znamenja časa in pravočasno zadovolji narode v monarhiji!

Čemu žrtvovati nadaljne milijone človeških žrtve, če ne pridemo k temu cilju bliže, čemu nadaljna pustošenja in krvoprelitja, če imamo trenotek za mir.

Boj za svobodo narodov stoji na peripetiji!

Cesarjev vhod v Gorico.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

Gorica 30. oktobra 1917.

Med četami dne 29. t. m. iz Vipavske doline prodirajočih polkov je završalo. Jeklene čelade so se zaiskrile v jutranjem solncu po Rožni dolini, od daleč so prihajali zamolkli huraklici: zmagovite čete so pozdravljale najvišjega vojnega gospoda.

Z malim spremstvom je prihajal cesar arel iz Ajševce mimo okleščenege Parovca preko naših postojank pri Tivoliju in dohitel prve polke. Zaorilo je do neba, odmevalo po opustošenem gozdu, se izgubljalo v zvokih himne:

»Živel, živel, živel cesar!«

Silna radost, nepopisno navdušenje je objelo slehernega moža, cesarju so žarela lica, plamenile oči. Skočil je s konja, stiskal častnikom in moštvo roke, ko bi jih najraje objemal vse po vrsti. Na zgodovinskih tleh krvavih, strašnih bojev, po cesti med laškimi postojankami se je odigral prizor, kjer se je armada z najvišjim poveljnikom strnila ob najlepšem človeškem čuvstvu: veselju.

Z goriškega gradu je pozdravljala ta prizor zastava, katero so prejšnje jutro razobesili Hrvatje, za Kalvarijo so bobneli topovi zasledujočih kot plaz drvečih čet, nad Furlanijo je ležal dim gorečih vasi, ki jih je zažgal bežeči sovražnik. In nad vsem tem iskroče jesensko solnce, klici vzradoščenih, hvaležnih čet:

»Živel, živel, živel cesar!«

Zajahal je zopet konja in na čelu dunajskih domobranskih polkov št. 1 in 2 je prihajal cesar po razrušenih ulicah, mimo

razdejanih hiš na Travniki. Godba je odmevala po našem mestu, veselje se je odbijalo od golih, ožganih sten, mrtva okna so zaživela: zavihrala je zastava tupatam, prikazala preproga, zasijal obraz.

Razvaline mesta, kjer so begale šestindvajset mesecev vojne grozote, so vstale od smrti. Tudi nje je objela radost, nič strašnega ni bilo več v njih, saj se je zdelo, da kličejo vse glasneje iz človeških src:

»Živel, živel, živel rešitelj naš!«

Poraz Italijanov ob Soči.

(Izvirna poročila »Slovenca«.)

Krmin, 1. nov. 1917.

Laška armada se ne umika, beži razbita, nezmožna resnega upora. Po zgodovinskem jutru dne 24. oktobra, ko so zvezne čete po kratki, siloviti predpripravi s plinovimi granatami prebile sovražno fronto pri Tolminu, je postalo umikanje ob spodnji Soči neizogibno. Že prihodnji dan so pričeli izpraznjevati Gorico. Vse civilno prebivalstvo je prešlo plinove maske in moralo na ukaz zapustiti mesto. Kdor ni hotel radovalno, je bil s silo odveden. Le peščici ljudem se je posrečilo skriti karabinarskim patroljam in ostati v mestu.

Laške čete naš napad niso vzdržale, kljub temu, da je Cadorna 24. oktobra poročal: »L'urto nemico ci trova soldati e ben preparati.« V največjem neredu so se umikale iz postojank severovzhodno Gorice, plenile po zaprtih trgovinah, puščale po hišah vse polno oblek, municije, pušk, postelj, čelad, plinovih mask, čevljev itd. Vsa skladišča so zažgali in sumi se, da je mesto na več krajih podminirano. Požar uršulinskega samostana v noči na Vse Svete potrjuje ta sum, ker je nastal po eksploziji.

In pričel je beg, ki še danes nima konca. Beg stotisočev po plodoviti, a neobdelani Furlaniji. V vseh furlanskih vaseh so razsvetljevali požari pot naši zasledujoči armadi. Vse furlanske poti so posute s puškami, ročnimi granatami, obleko, telefonskimi aparati, ki so jih pustile bežeče čete. V cestnih jarkih leže topovi, z žreli obrnjenimi proti Gorici, poleg njih mrtveci z ožganimi obrazi, prazne, s slamo ovite steklenice Chiantija, dopisnice, pisma, perilo, suknje, patronske torbe, municija. Udarci je bil v taki silovitosti nepričakovan. Laško časopisje, ki sem ga prebiral v zapuščenih postojankah, je sicer s težavo skrivalo skrb, a vrhovno vodstvo je zaupalo nezavzetnim postojankam in duhu armade. Zato je bila posledica prevare katastrofalna.

Vsa Furlanija je podobna ogromnemu laškemu taborišču, kjer je nakopičenega materijala, ki ga cenijo na več sto milijonov. Le v Krminu, je ostalo živilo, ki zadoštujejo za 14 dnevno prehranjevanje 80.000 mož. Naše prodiranje se je razvilo v zasledovanje, ostanki Capellove armade, ki so se umaknili z Banjske planote, so bili zajeti južno Krmina. Nepregledne vrste ujetnikov se vale proti Gorici, kjer polajo iz razrušenih hiš zastave, kjer vrisakajo odhajajoči polki z godbo na čelu.

Od Soče do Timentia.

Vojni poročevalec piše dne 30. oktobra:

Obseg našega uspeha na jugozapadu raste od ure do ure. Poročanje ne more več dohajati dogodkov, vsako naznanilo takej prebije novi dogodek. Vsekakor je akcija, ki je sedaj v teku, izmed največjih sedanje vojne in dejstvo, da smo to akcijo uvedli in da jo vodimo mi, mora entento na občuten način poučiti, da je vojaška moč centralnih veselij v prvi polovici četrtega vojnega leta še vedno na višku.

Toliko je danes že gotovo, da je bila Cadornova poguba, ker je bil do zadnje ure popolnoma nepoučen, od katere smeri bo prišel udarec našega napada. Če je najprej domneval, da bodo naši napadli iz Tirol, kjer so naše čete na demonstrativen način zvišale svojo bojno delavnost, je pa popolnoma podlegel demonstracijskim napadom naše soške armade, ki je na dan predora pri Tolminu uvedla velik napad na Banjski planoti. En celi dan je smatral Cadorna ta napad za začetek ofenzive ter je pošiljal brigado za brigado proti nam; trdovratno je branil kraško puščino. dočim so zavezniki dalje proti severu že prekorčili Sočo in prodirali proti meji.

Ta napad soške armade, ki ga je vodil general Kosak, je bil sploh ena

LISTEK.

Jože Lovrenčič: Deveta dežela.

Tik pred osvoboditvijo naše Goriške je izdal Goričan dr. Jože Lovrenčič svojo zbirko, ki jo je zaznamoval z znamenjem »Deveta dežela«. Trst 1917. Izdala knjigarna J. Štoka. — Tiskala tiskarna »Edinost«. Strani 96. — Cena broširanemu izvodu K 3.—, nebroširanemu 4 K.

S to prvo večjo zbirko stopa Jože Lovrenčič s svojo liriko, zbrano v zaokroženo celoto, med svet! Poznamo se z njim in z njegovimi verzji prav dobro, saj je star znanec zadnjega desetletja »Dom in Sveta«. In njegova pesem je tisti lep utrinek naše domovine, porojen v srcu človeka, ki je izkopal bisere blestečih sanj naše mladosti in jih nanizal v krasen pestri niz. Odprl je pipo in zašumelo je vino v posodi in iskrale so se iskre kapelj, zaznamujoč moč kipečega opojajočega vina. Ne vem zakaj, toda zdi se mi, da hoče tedaj abstrahirati Lovrenčič svoj lastni jaz, ko odpre kot skolasat knjigo in v njej filozofira. Najizrazitejša je njegova osebnost tedaj, ko zadone v verzih glasovi domačega Lovrenčičevega pristranskega miljeja. In ta pristranost, ta mehkoča, ta subtilnost nas uspava, da ne čutimo udarjanja takta in

rim, ampak vonj cvetic in šepet mladostnih sanj, tako lepih kot sama goriška pomlad. Tu ni nič nerazumljivega, nič nedomačega, nič prisiljenega in pretiranega, ampak vse zveni tako iz duše, kakor bi pesem pel.

In zato smo sedanje zbirke Lovrenčičeve veseli, veseli smo teh srčnih utrinkov. Saj je Lovrenčič učenec in sovrstnik tiste mlade, »Dom in Sveto« literature, ki se je zgradila med čerami in grebeni čisto svojo pot. In ta pot se širi, širi in že prihaja proti dolini in se preliva v harmonijo barv. — Le vzemi knjigo in čitaj! — V »Pomladni misli na domovino« pravi: »Nič več ni svinčenosivih oblakov — V soncu pomladnem se sveti zagorska vasica, — v hiši vesela, na poti vesela, na polju vesela so lica — ozračje je živo in žgoli, žgoli — «. V pesmi »Jug v okviru« čuti človek v pesmi skratov simfonijo vročega poletja. Forma — non plus ultra: »V topolih krilatih skratzi pojo: — Žarke žgi! — se prvi oglasi — žgoče žgi! — drugi zaželi — žejnim žgi! — tretji naroči, žgi, žgi, žgi! — prvi ponovi, žarke žgoče žejnimi žgi, žgi, žgi, žgi! — vsi in konca ni. — Solnce žge in se smeji in nič se v noč mu ne mudi.« — In dalje Pesem v molu, Sence, Pomladni motiv — — —. In v »Pesmih«: »Enkrat bi moral slišati — zvezdo od zvezdo zlato zavzeneti — in videti žive ognje — svetov plameneti — pa bi rekel: vredno je na zemlji živeti.« A

»Resignacija!« — Slišiš udarjanje kljuna žolne kot težke udarce na srce pesnika, fragment, ki si prisvaja v zbirki eno prvih mest: »Žolna na drevo — težek čas na moje srce: — To to: — kaj je s tebo? — Ah kaj je z menoj! Nič več nisem zdrav — suh hrast — sredi zelenih, moč šumečih dobav.«

Oko ti obstane na »Pomladni«, majhen biserček. Le prislunhi: »V vrtu cvete breskev. — V vrtu ptička gnezdi, poje. — Kaj? — V vrtu je maj!«

V zbirko je sprejel Lovrenčič svoj ljubki prvenec iz leta 1905: »Jaz bi rad rudečih rož, ki je vglasbena našla pot med širše občinstvo. In gotovo se je ob tej melodiozni popevki — rajni dr. Krek jo je tako ljubil — malokdo spomnil, da je ta pesmica duševni otrok Lovrenčičeve ustvarjajoče sile.

»Pesmi iz pisem«. Kot da bi odprl posebno težko poglavje naših bridkih in težkih dni. Kot črni udarci udarjajo v srce verzji: »Na postaji buta vagon ob vagon, zamolkli udarci motijo nočno tišino — in prihajajo od mene. Šla bi in se odpeljala. — Poljubila bi te gorko, o gorko, in bi se vrnila.«

In pa »Nepopisano pismo«, »Tuberoza«, »Poročna«, »Visoka pesem« in pa »Antonietta« — dragulji slovenske lirike. Človek zasanja nehotne one čase Finžgarjevega »Divjega lovca« v Gorici. — »Le-pota visoke pesmi, — ki jo je duša slutila

v zametnih noči mladih let, — v ljubezni tvoji je razvila solnčen cvet.«

Si li videl Rezjana ob oglu goriških ulic? Je li čutilo Tvoje srce vso brezmejno bolest našega neboljnjega deteta — »Slovenske Benečije«, odtrganega od prs domovine! In še posebno sedaj, ko so valovi vojsk zopet priklopili slovenski del Benečije naši domovini. Le čitaj Lovrenčičevega »Rezjana«:

»O zemlja, o zemljica rodna v daljavi, uboga si revica in skalovita in majhna: z goré te pogled moj preplavi, a zemljica, sreča je v tebi, ko dva zaživita, v ljubezni in z njo sta priklenjena nate, na lastni svet, na ped zemlje gorate! — Zamé, siromaka, nisi imela, o zemljica, zemlja, ne ene pedi, ljubezen samo si mi v srcu spočela in moje roke si navadila dela, da v svetu prisluzil dekletu in sebi bi srečo in leta vesela! —

O Rezija, Rezija, majčica rodna v daljavi; moj kamen žve dosti je jekla nabrusil! in dosti težav sem okusil! — več daleč ni čas, ko oko te pozdravil! Ped zemlje, da hišico nanjo postavim, boš morala dati, ped zemlje ob njej, da bom njivico mogel skopati, ped zemlje, da nanjo ovčice bom mogel pognati.

O zemljica, zemljica, ko bom na svojem, zavriskam, zapojem

Županova odgovora na interpelaciji.

Na Ložarjevo interpelacijo pravi župan: Petrolej gostilničarjem se ne more odajati.

Na Marinkovo interpelacijo je odgovoril župan: Brv pri cukrarni je odnesla voda, brv pri prisilni delavci pa je last dežele, zato glede njene poprave mestna občina ne more ničesar ukreniti.

Za mestne uboge.

Župan naznanja, da mu je »Kiro Centrala« v deželnem gledališču izročil 3000 K za mestne uboge, za kar se iskreno zahvaljuje.

Za okrajnega načelnika

in oskrbnika ubogih za šentjakovski okraj je bil izvoljen g. Jurij Marenče.

Tok cestni električni železnici

iz mestne elektrarne se odpove. Pogodba s cestno električno železnico ugasne koncem leta 1919.

Statut Kreditnega društva

Mestne hranilnice ljubljanske se izpremenijo. O teh treh točkah je poročal občinski svetovalec dr. Novak.

Podpis VII. vojnega posojila.

Poročal je dr. Triller. Občina podpiše 100.00 K vojnega posojila.

Veselični davok

(poročilo dr. Trillerja) se podaljša za leta 1918, 1919 in 1920.

Razdelitev parcel predilnice. — Do južne železnice podaljšana Miklošičeva cesta.

Dr. Novak predlaga: Prošnji c. kr. priv. predilnice v Ljubljani za razdelitev njenih parcel št. 73, 213-I in 213-III na stavbišča se ugodijo. Podaljšali se bosta Miklošičeva cesta in Cesta na južni kolodvor. Izkupilo 30.000 kron da mestna občina v obliki zamenjave sveta. Podpirala se bodo stara poslopja tako, kakor se bo zidalo. Stavbišč bo 17. Poročevalec: Predlagam, naj se za ta pogaianja izreče zahvala županu. Dr. Tavčar: Meni ne, to je štetetova zasluga, ki je stvar sprožil in uredil. Štefe: Zahvalo županu, ki se je z vso močjo porivil za stvar!

Župan nato zaključil sejo.

Tajna seja.

Ustanovi za obrtno šolo po 250 K dobita Amalija Povše in Marija Vontčina. — Realnemu slugi Grilu se vstejejo dosedanja službena leta v službeno dobo. — Stalno sta imenovana mestni vrtnarski pomočnik Fran Novotny in mestni sluga Ig. Pelc. — Ani Cirk se podeli starinarska koncesija.

Italijani na potu iz Tirolske. — Naše napredovanje zahodno od Tilmenta.

Med tem ko so zavezniške čete napadle mostišče ob Tilmentu, so skušale italijanske obrežne čete izliv Tilmenta držati kolikor mogoče dolgo, da krijejo umikanje armade od juga in spravijo na varno obrežne baterije. Zastavili so lagunsko ozemlje z minami, s potopljenimi ladjami, da zakasne dohod c. in kr. flotilje torpedov. Kljub tem velikim težavam pa je ta odločno napredovala in je po zavzetju Gradeža in Porto Buso očistila tudi dalje proti zapadu ležeče lagunsko omrežje.

Oddelek brodovja je dne 3. t. m. udril v lagunsko ozemlje pri Marano in vzel otok Sv. Andreja, da potem napreduje proti izlivu Tilmenta.

× × ×

Kam se namerava Cadorna umakniti? Ali se bo izkušal držati na črti morje — Piave — Asiago? Se li bo umaknil do Adige, kakor pravi »Petit Parisien«? Ali se bo mogel soloh tako daleč umakniti? Vse to so vprašanja, ki jih bo odločil — meč in naglica našega preganjanja. Čas hiti. Tudi v vojski velja to načelo o zlatem času posebno pri umiku in pri — preganjanju. Vedno večje nakopičenje čet, vedno krajša bojna črta sili Cadorno na odločilno bitko v velikem slogu, ki se ji pač izkuša z umikom odtegniti, ker pričakuje pomoči Francozov in Angležev, a če se ji bo mogel izogniti, je zelo dvomljivo. Odločilna bitka na prisiljenem umiku je pa huda reč. Cadorna se ji bo izkušal izogniti, ker se preveč obotavlja, kar je dokazal v dosedanjih 60 mesecih vojske.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 6. novembra. Uradno: Napad, ki so ga izvedli zavezniški iz prostora Osoppo — Pinzano, je zrušil odpor Italijanov na celi tilmentski bojni črti.

Avstrijske in nemške čete maršala nadvođe Evgena so pridobile povsod — pri Codroipo v navzočnosti Njegovega Veličanstva našega cesarja in kralja — desni breg reke in napredujejo proti zahodu.

Čete barona Kroatina so vrgle ob najzgornejšem teku Tilmenta sovražnika iz



K naši zmagi v furlanski nižavi.

njegovih skalnatih in gorskih postojank vzdolžno od Cadore.

Novi naši uspehi so odločilno tudi na dolomitsko pozorišče učinkovali. — Od Kreuzberga do čez prelaz Rolle je bil sovražnik prisiljen, da se je moral umakniti. Maršal Conrad je pričel sovražnika zasledovati.

Na vrhu Col di Lana, katerega z razstrelbo doseženo zavzetje je svoj čas cela Italija zmage pijana slavila, in na Monte Piano plapolajo naši prapori.

V Cortina d'Ampezzo so vkorakale naše čete; prebivalci so se radovali. Vzeli smo tudi San Martino d'Castrozza v dolini Primiero.

Od majnika 1915 je raztezal Italijan svoje poželjive roke proti Pusturški dolini in proti Bolcanu: srcu Tirolske. Neomajljiva vztrajnost naših junakov ni nikdar dopustila, da bi se bila nada sovražnika udeležila. Ugodnosti, ki jih je pridobil v tem prostoru v dveh letih in pol boja in dela, se lahko preštejejo s koraki, zdaj se je tudi to njegovo delo v nekaterih dneh popolnoma zrušilo.

AVSTRIJSKO VEČERNO POROČILO.

Dunaj, 6. novembra, zvečer. Naše operacije zahodno od Tilmenta in v Dolomitihs uspešno napredujejo.

Načelnik generalnega štaba.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 6. novembra. Uradno:

Črto pri Tilmentu smo vzeli. Italijani se med gorami in morjem umikajo. Požari značilni njih pot po zgornji italijanski ravni. K veselo izvedenim napadom so nemške in avstrijske divizije priborile drugi breg in napravile zagovzdo v po naravi močne sovražne postojanke. Hitro so razširile mostišče, ki so si ga ustvarile in prisilile sovražnika, da je izpraznil celo rečno črto do Jadranskega morja. Po ob rekli navzgor do doline Bele so se večeraj italijanske brigade še držale. Pritisk naših napredujočih čet je prisilil Italijane, da so popustili svojo bojno črto v gorah. Od doline Bele do Colbricono severno od Suganske doline v širini nad 150 km so morali Italijani popustiti postojanke, ki so jih v teh letih zgradili in se umikajo. Zvezne armade so uvedle nove operacije.

NEMŠKO VEČERNO POROČILO.

Berlin, 6. novembra, zvečer: Tilment smo na celem pozorišču prekorčili. Preganjanje napreduje.

Prvi generalni kvartirni mojster: pl. Ludendorff.

V Cortini.

Dunaj, 6. novembra. (Kor. ur.) Vojni tiskovni stan: Naše čete so sinoči ob šestih med radostjo prebivalstva vkorakale v Cortina d'Ampezzo.

× × ×

Cortina je glavni kraj doline Ampezzo. Ampezzo-dolina tvori najvišjo dolinsko stopnjico Boite, ki se pri Peravolo izteka v Piave. Dolomiti jo obdajajo na levi in na desni strani. Poštna cesta (strada d'Allemagna), ki vodi skozi dolino in je dolga 112 km, se prične pri postaji Toblach proge Maribor-Franzensfeste; pri Peutelssteinu prihaja v dolino Ampezzo. Na italijanski strani vodi čez Venas, Longavone v Belluno in Conigliano, kjer se konča ob železniški progi iz Trsta v Benetke. Cortina šteje 601 prebivalca in je glavni kraj občine Ampezzo, ki šteje 3088 prebivalcev; v Ampezzo uradujeta okrajno glavarstvo in okrajno sodišče. Cerkevni stolp so zgradili leta 1853; visok je 76 metrov. Italijani so vkorakali v Cortino 29. majnika 1915.

»Preganjanje napreduje«

Zadnji stavek večernjega večernjega nemškega poročila znači najboljšo potrdit:

Premikalna vojska s strašno svojo teorijo: uniči sovražnika; naši voji za njegovimi petami. Razvijajo se zopet tam od Dolomitov do Jadranskega morja strašne klesče, ki bodo odščipile znatne kose italijanskim vojem. Naša črta tvori zdaj približno obliko velikanske podkve.

Od prelaza Rolle do Kreuzberga so naši Italijane vrgli. V teh krasnih gorah, ki se jih je bil sovražnik pred dvema letoma polastil, plapolajo zopet naši zmagovalni prapori. Italijani so se morali odpovedati Trstu, tudi Trident je šel po vodi! Junija 1915 so Italijani izgubili v Dolomitihs do 20.000 mož. Naši Tirolci so te gore junjsko branili. V strašnem mrazu, v snežnih zametih so se držali proti celi armadi Italijanov: 36 bataljonov bersagliero in 26 bataljonov alpinov je napadalo trajno tisto Tirolsko, o kateri je rekel Napoleon I., da je dežela trdnjava po naravi.

Italijani izpraznjujejo Dolomite od Kreuzberga do prelaza Rolle. Pri zgornjem Tilmentu je Kroatina ugnal Italijane. V težavnem ozemlju se je vedno bolj približeval zgornjemu Tilmentu. Spodaj so v cesarjevi navzočnosti naši prekorčili srednji Tilment. Prodirajo proti črti Belluno-Conigliano; italijansko vojno vodstvo je moralo skrbeti, da reši divizije, ki so še stale tam.

Vrzel v italijanskih postojankah, ki jo je naš prehod čez Tilment pri Pinzano razbil in sovražni črti in Kroatinovo napredovanje, je spravilo levo italijansko krilo v naše klesče.

Če sledimo na zemljevidu poročilom generalnega štaba, vidimo, da se umikajo italijanski voji iz polkroga, ki ga tvorijo Dolomiti, koroška in tilmentska bojna črta s severa in s severovzhoda ob rekah; od srednjega Tilmenta pa z vzhoda proti zahodu.

Črte umika so zelo težavne. S severa in s severovzhoda se morajo umikati po gorah skozi tesne soteske, z vzhoda proti zahodu tvorijo zapreke reke, ki nimajo veliko mostov. Če bodo naši odločno preganjali sovražnika, kar se tudi godi, se morajo v sredi tega polkroga čete nakupičiti. Umik bo stvoril vedno večje nakupičenje čet, tim večje množice bodo prisiljene na zahodni bojni črti, da se umaknejo, kar bo seveda italijanske čete še bolj na ravani nakupičilo.

Položaj za Italijane je danes zelo kritičen. Sreča bo morala spremljati italijansko vojno vodstvo, da spravi svoje voje za Piave, če se namerava tam ustaliti v postojanki ob spodnjem teku Piave do ovinka proti severu in od tam proti Asiago; torej na črti od morja do Asiago. V tem slučaju se popolnoma zruši prejšnja v obliki kopule izvedena razvrstitev italijanskih vojev, ki je bila dolga od morja ob Soči, koroški in tirolski fronti do Asiago 340 kilometrov. Zdaj je ob Tilmentu italijanska bojna črta dolga nad 230 km; črta od morja ob Piave do Asiago bi pa znašala le še 120 km. Velikanske važnosti je že okolnost, da umik Italijancev, ki jih na italijanskem ne bodo več potrebovali, še sovražnika na — drugih pozoriščih svetovne vojske.

Poročilo o zmagi v poslaniški zbornici.

Dunaj, 6. novembra. (Kor. ur.) Predsednik je otvoril sejo tako-le:

Visoka zbornica! V zadnji seji sem želel, naj se izpolni uspehi naše junaške armade. Bolj, kakor smo pričakovali, se je ta želja izpolnila. (Živahno pritrdjevanje in ploskanje.) Skupno s hrabrimi zvezničnimi voji so osvobodile naše junaške armade Primorsko in Koroško od sovražne zasedbe in nesle zmagovalne praporce daleč v sovražno deželo. (Viharno pritrdjevanje in ploskanje.) Naši voji so priborili nove uspehe. Pravkar se mi je poročalo:

Po naročilu njegove ekscelence načelnika generalnega štaba mi je čast Vasem velerodju poročati, da so zavezniški povsod prekorčili Tilment (Viharno odobravanje in ploskanje) in da je moral sovražnik izprazniti celo bojno črto v Dolomitihs od Kreuzberga do prelaza Rolle. (Viharno pritrdjevanje in ploskanje.) Naše čete so vkorakale v Cortina d'Ampezzo in v San Martino di Castrozza. — Za načelnika generalnega štaba: Baron pl. Waldstätten, generalmajor.

Vaše pritrdjevanje dokazuje, kako zelo da Vas veseli novi uspehi naših zmagovalnih armad, ki jim poveljuje vrhovni vojni gospod. Ne veselimo se samo uspehov orožja, veselimo se tudi, ker lahko bolj upamo na mir (Živahno pritrdjevanje in ploskanje), ker bo naš nekdanji zaveznik, ki je, ko je sramotno prelomil zvestobo, nad dve leti trdo pritiskal na našo južno mejo, kakor upamo, kmalu izgnil iz seznamov naših sovražnikov in se tako približamo častnemu miru, ki ga tako toplo želimo.

Prosim pooblastila, da Njegovemu Veličanstvu brzojavno čestitam. (Živahno, dolgotrajno odobravanje in ploskanje.)

× × ×

Italijansko uradno poročilo.

5. novembra. Sovražniku se je posrečilo, da je pri Monte di Pinzano privedel nove čete na desni breg Tilmenta. Ojačil je tudi pritisk na levo krilo naše črte.

Ponoči od 3. na 4. t. m. so naši zrakovci metali bombe na čete pri Kobaridu in pri Tolminu in ob levem bregu Tilmenta. Naši letalci so sestrelili poleg 2, o katerih smo večeraj poročali, še 3 sovražna letala. Eno je padlo pri Caldonazzo, ostali dve v lagunah pri Gradežu.

Umik čez Tilment.

Ward Price, vojni dopisnik »Timesa«: Čez Tilment vodijo le trije mostovi. Obe armadi sta rešili lahke topove, izgubili pa vse težke, ki so jih pokvarili. Gipps piše: Panika bi bila lahko privedla do nesreče. V torek se je čul klic: Avstrijski jezdec prihaja! Če bi ne bili italijanski častniki odločno nastopili in streljali z revolverji čez glave vojakov, bi se bili mostovi podrli in popadali topovi z voz. Panika se je pa pogleda; 11 (!) topov so prepeljali na desni breg. Prileteli so pa avstrijski letalci in streljali s strojnimi puškami na Italijane.

70 km do Benetk.

Amsterdam, 6. novembra. Nizozemski listi poročajo iz Švice: Prednje straže zveznih velesil so se približale do 70 km Benetkam. Iz Benetk se izseljuje civilno prebivalstvo.

San Martino di Castrozza

leži severno od Primiero in Cimone, pritoku Brente, 1444 metrov. Lega je lepa. V mirnih časih je bilo tam priljubljeno letovišče.

Zmeda v italijanski armadi.

Amsterdam, 6. nov. »Het Vaderland« piše: Niti govoriti se več ne more, da bi se Italijani redno branili. Cadorna pač javlja, da čete izpopolnjujejo svojo dolžnost in da branijo vpad sovražnika na Benečansko, a nevtralni poročevalci javljajo, da so se Italijani v največjem neredu in v zmedu umaknili. Brez te zmede bi osrednji velesili ne bile nikdar takih zmag priborile.

Francoski instruktorji reorganizirajo italijansko vojsko.

»Matin« poroča, da bodo francoski instruktorji popolnoma reorganizirali italijansko armado.

Cadorna upa.

Rimskemu dopisniku Reuterju je Cadorna rekel, da bo bila italijanska armada s pomočjo zaveznikov bitko, v kateri se ne bo odločila le usoda Italije, marveč tudi usoda o koncu vojske.

Angleška pomoč Italiji.

Berlin, 6. novembra. »Daily Mail« izjavlja: Haigh je nasprotoval, da bi odtegnili topove z zahodnega pozorišča, a kljub temu odhaja veliko angleških baterij v Italijo. Italija se pripravi radi vrhovnega poveljstva.

Berlin, 6. novembra. »Vossische Zeitung« javlja iz Genfa: »Journal des Debats« poroča, da Cadorna noče dela svoje poveljniške oblasti deliti s Fochom in z Robertsonom. »Journal des Debats« pravi, da more francoskim četam v Italiji poveljevati le francosko vrhovno poveljstvo.

V Vdmu.

Evgen Lennhoff poroča v »Tagespost«:

V neznansko brzih pohodih, ki nimajo primere, so zavezniške armade hitele proti Tilmentu. Pri Codroipo, kjer je sovražnik zbral dokajšnje sile, da brani strateško izredno važne železniške proge, so ga naše čete znova vrgle in po kratkem odmoru na desnem bregu prekorčile reko. Kratka pomuda na desnem bregu je bila potrebna zato, da so do napadalne čete došli treni, ki so bili ob silni naglici za-

obsojajo delovanje vojnega ministra, posebno njegove nazore o zunanji politiki, ki so že pogosto odkrili njegov internacionalistični značaj. Prišlo je tedaj do nespozumljenja med kabineto in generalom Werchowskim, ki je končno zahteval 14-dnevni dopust in izročil svoje posle generalu Mančowskemu.

Proti zahtevi za samoodločbo avstro-ogrskih narodov.

Rotterdam, 6. novembra. (Kor. u.) »Manchester Guardian« poroča iz Petrograda 3. t. m.: Glasilo delavskega in vojaškega sveta »Izvestija« je proti temu, da bi se brezpogojno zahtevala samoodločba avstroogrskih narodnosti, ker bi se moralo potem isto zahtevati tudi za Indijo in Egipt.

Dnevne novice.

+Občinski odbor v Bohinjski Bistrici je soglasno izvolil za častnega občana prebлагородnega g. Gustava Pirc, ravnatelja c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani v zahvalo in priznanje zaslug, ki si jih je pridobil ves čas svojega delovanja, zlasti pa sedaj v vojnem času v pouk in korist občanom.

— Umrl je v Idriji dne 4. novembra Valentin Lapajne, trgovec, star še ne 60 let. Iz Vojskega je prišel kot trgovski vajenec v naše mesto, s pridnostjo in podjetnostjo si je pridobil lepo premoženje. Zidal si je sam eno najlepših hiš v Idriji. Bil je znana oseba tudi po okolici, ker je bil član mnogih odborov. Za Idrijo si je bil pridobil zaslug, ker je pred leti upeljal avtomobilno vožnjo, ko se še ni vedelo, ali se bode dragoceno podjetje rentiralo ali ne. Imeli smo takrat zvezo z vsakim vlakom z Logatcem, za naš oddaljen kotel ugodnost, katero sedaj v vojnem času zelo pogrešamo. — Politično je bil sicer naš nasprotnik, naprednjak v vsakem oziru, a v dolgi boleznii je uravnal svoje materijalne in dušne zadeve. N. v. m. p. — Umrl je v Dobrovi pri Celju posestnik Martin Pinter, soustanovitelj celjskega Orla.

— Umrla je sinoči ob 8. uri na Pšati gospa Neža Pengov, mati preč. gosp. gimn. profesorja Fran Pengova ter sestra veleč. gg. stolnega kanonika Jos. Šiška in župnika Jan. Šiška. Pogreb bo v petek ob 8. uri zjutraj na pokopališče na Pšati, župnije Sv. Jakob ob Savi.

— Poročena sta bila v Trzinu gosp. Adolf Ratzenberger, častnik pri c. in kr. mornarici v Pulju z gđ. Doro Jeglič, hčerko posestnika in mesarja.

— Opozarjamo na zadnjo številko »Ilustriranega Glasnika«, ki prinaša slike dr. Krekovega pogreba in pa pokojnika na mrtvaškem odru v št. Janžu.

— Umor. V Velikem Nraševem, občina Cerklje na Dolenjskem, je bil skozi okno ustreljen posestnik Krašovec. Bil je z družino ravno pri večerji in je dal košček mesa v usta, ko je nenadno počil strel. Bil je ranjen v vrat, takoj se je onesvestil. Nesrečnik je umrl. Morilca še niso izsledili.

Osvobodjena Goriska.

Zanimivi kašipoti v Gorici. V Gorici se vidijo pri briškem soškem mostu in v bližnji sledeči napisi: Comando del presidio di »Pri mostu«. Vredno je, da se to približe in ohrani spominu, ker ti od italijanskega vojaštva postavljeni napisi v kratkem času izginejo. Uverjeni pa smo tudi, da ta del goriskega mesta, ki je pri območnem, predmostnem in zamostnem prebivalstvu znan pod imenom »Pri mostu«, dobi v kratkem času uradno označbo »Al ponte«.

Koliko je trpela slovenska goriska okolica. Kakor nam pripovedujejo potniki, ki so dobili dovoljenje za obisk doma na bivšem italijanskem bojišču, je okolica Gorice relativno mnogo več trpela nego samo mesto. O nekaterih vaseh ni več sledu. Jakilova tovarna koč v Rupi je popolnoma porušena. Nekaj strojev, ki so še ostali, ni več popravljivih. Velike so žrtve slovenskega ljudstva krog Gorice.

Imenom vseh kraških županov in drugih občinskih zastopnikov, zbranih uradno v Sežani, je bila poslana Jugoslovanskemu klubu na Dunaju izjava, da soglašamo popolnoma z deklaracijo 30. maja t. l., ker le v izpolnitvi iste vidimo rešitev našemu rodu. — Ravno tako resolucijo je sklenilo povirsko starestvo dne 1. novembra t. l.

Cerkvica v Idriji na Bači je spremenjena v bolnišnico.

Civilni komisar grof Dandini se je vrnil v Gorico, da pripravi vse potrebno za vrnitev beguncev. Kakor sem slišal, se bodo smeli v kratkem vrniti oni, ki imajo pohoštvo in hiše, v katerih je mogoče stanovati. Žal je teh zelo malo, ker je večidel mesta popolnoma razdejano.

Po Furlaniji je ostalo vse civilno prebivalstvo, ki se ni hotelo umakniti. Krmin je bil na cesarjev imendan ves v zastavah, godba je svirala do mestu. Ob desetih je

bila v farni cerkvi sv. maša, katere so se udeležili častniki, moštvo in ljudstvo.

Kako so Italijani pred odhodom iz Gorice plenili. Malo pred odhodom je izdal italijanski mestni poveljnik v Gorici povelje, naj se vse zaloge in trgovine opolnijo. Tega seveda ni bilo treba dvakrat reči. Vse se je vrglo na trgovine; plenili so in odnašali, kar so mogli, drugo pa uničevali in stresali po tleh. Vendar so naši tako hitro sledili Italijanom za petami, da so še marsikaj rešili in uveli več sto Italijanov, ki so se s plenitvijo zamudili.

Županstvo Osek-Vitovlje, urad, se preseli zopet v Osek, kjer bo uradoval kot običajno. Kdaj se bode ljudstvo zopet smelo vrniti, bode v kratkem. kot se upa, objavljeno v vseh časopisih. Županstvo je v tem oziru že storilo potrebne korake. V nadi, da se v kratkem vidimo v domači vasi, Vas vse radostno pozdravljamo izpod, za naše ljube kraje zares svobodnega solnca. — Jos. Bercé, upravitelj.

»Rudolfinum« v Gorici so Italijani zažgali, nismo mogli več rešiti bolnice, ki je bila v njej.

Železniški promet do Gorice bo odprt, ko se koncem tega meseca, ker je nasip od Šempetra do Gorice razdejan.

V Gorici je ostalo približno 100 ljudi, med njimi hotelir Rvs »Pri pošti«, ki vztraja tam od začetka laške vojske.

Ljubljanske novice.

Ij Na jutrišnji koncert dunajske kolo-raturne pevke gđ. Klare Musil v dežel-nem gledališču v Ljubljani (začetek jutri, v četrtek, ob pol 9. uri zvečer) opozarjamo še enkrat. Klara Musil združuje z dostojanstvom odlične pevke ljubkost in zado-voljnost, zato učinkujejo tudi njene kolo-rature izredno prijetno, takorekoč dunaj-sko-domače. Vitki, obilo žuboreči in lahko izgovarjajoči sopran Klare Musil zmaga-je vse ovire lahko in varno, njena skala je mikavno izravnan, njen legat v liricnem prednašanju čudovito popoln in kar je da-jalo celi njeni osebnosti od nekdanj toliko prikupnost, je njen prijetni, zanesljivi pristrčni način prednašanja, njen osebni ritem, da se tako izrazimo. Z veseljem treba po-zdraviti, da je deželno gledališče omogo-čilo ljubljanskemu občinstvu znanje s to zanimivo umetniško osebnostjo. Predpro-daja sedežev od 3. ure popoldne dalje pri blagajni v deželnem gledališču.

Ij Umrla je mati kancelista dež. vlade gosp. Jožefa Schleimeria, posestnica na Ko-čevskem. Naše sožalje!

Ij Hišo dr. Kreka je kupila, kakor po-ročajo zagrebške »Novine«, »Gospodarska zveza« ter odločila vporabo spodnjih pro-storov dr. Krekovi sestri Cilki, zgornje prostore pa hoče poseben odbor shraniti nedotaknjene dr. Krekovemu spominu. Tu se bodo hranili tudi trakovi nagrobnih ven-cev.

Ij Begunska obleka. V Ljubljani stan-u-joči begunci, ki žele zase ali za svoje obleke, naj se zglašijo pri mestnem magi-stratu v sobi št. 5 (nasproti posvetovalni-ce), in sicer le oni, ki so v razvidnostnih listih vpisani na prvem mestu (družinski glavarji oziroma pri samcih oni sami). V torek, dne 13. novembra, so na vrsti stran-ke z začetnimi črkami A—G; v sredo, dne 14. novembra, stranke od H—L; v četrtek, 15. novembra, stranke od M—P in v pe-tek, 16. novembra, stranke od R—Z. Urad-ne ure so vsak dan od 8. do 1. Vsak dru-žinski glavar mora priti osebno ter pri-nesti s seboj istovetnostne razkaznice vseh družinskih članov, in ker so te obleke namenjene le najpotrebnejšim beguncem, tudi še potrdilo hišnega gospodarja, da imajo osebe, ki pridejo v poštev le po ero zgornjo in spodnjo obleko. Stranke naj se zglašavajo pravočasno, ker se na zamud-nike ni mogoče ozirati. Čevljev za begunce sedaj še ni v zalogi.

Ij Nakazilo moka trgovcem. Trgovcem se bode nakazala moka v četrtek dne 8. novembra t. l.

Ij Špeh za I. okraj. Mestna oproviza-cija bo oddajala strankam I. okraja v če-trtek, dne 8. t. m. na Poljanski cesti št. 15 špeh. Določen je ta-le red: od 8. do 9. do-poldne št. 1 do 200, od 9. do 10. št. 201 do 400, od 10. do 11. ure št. 401 do 600, od 11. do 12. ure št. 601 do 800, popoldne od 2. do 3. ure št. 801 do 1000, od 3. do 4. ure št. 1001 do konca. Vsaka oseba do-bi pol kg. Kg stane 8 K 80 vin. Poleg na-kazil za masi prinesite s seboj tudi meseč-ne maščobne karte.

Ij Sveža repa na rmene izkaznice B. Mestna aprovizacija bo oddajala v svo-em skladišču pri Mühleisnu na Dunajski cesti v četrtek, dne 8. t. m., v petek, dne 9. t. m., v soboto, dne 10. t. m. in v ponedeljek, dne 12. t. m. svežo repo strankam, ki imajo rmene izkaznice, zaznamovane s črko B. Določen je tale red: v četrtek, dne 8. t. m. popoldne od 2 do 3 št. 1 do 100, od 3 do 4 št. 101 do 200, od 4 do 5 št. 201 do 300. V petek, dne 9. t. m. od 8 do 9 popoldne št. 301 do 400, od 9 do 10 št. 401 do 500, od 10 do 11 št. 501 do 600, popoldne od 2 do 3 št. 601 do 700, od 3 do 4 št. 701 do 800, od 4 do 5 št. 801 do 900. V soboto, dne 10. t. m. popoldne od

8 do 9 št. 901 do 1000, od 9 do 10 št. 1001 do 1100, od 10 do 11 št. 1101 do 1200, po-poldne od 2 do 3 št. 1201 do 1300, od 3 do 4 št. 1301 do 1400, od 4 do 5 št. 1401 do 1500. V ponedeljek, dne 12. t. m. popoldne od 8 do 9 št. 1501 do 1600, od 9 do 10 št. 1601 do 1700, od 10 dalje 1701 do konca. Vsaka oseba dobi 10 kg. Kilogram stane 10 vin. Pripravite vreče.

Ij Kostanj. Mestna aprovizacija oddaja rodbinam v večjih množinah kostanj. V ta namen se je treba zglašiti v mestnem aprovizacijskem uradu na Poljanski cesti št. 13, v oddelku za sadje. Kostanj je na-menjen le za domačo rabo.

Ij Sveža repa na rdeče izkaznice šte-v. 751 do konca. Stranke z rdečimi izkazni-cami brez A št. 751 do konca prejmejo svežo repo v četrtek, dne 8. t. m. popol-dne na Poljanski cesti št. 15. Določen je ta-le red: od 2. do 3. št. 751 do 850, od 3. do 4. št. 851 do 950, od 4. dalje št. 950 do konca. Vsaka oseba dobi 10 kg. kg stane 10 vin. Pripravite vreče.

Ij Sveža repa. Strankam, ki kupujejo svežo repo in jo ne dajo kisati, priporoča-mo, da jo zakopljejo, ker zakopana ne po-stane puhla in se dobro drži.

Ij Lastnikom repe. Sveže repe je mno-go. Gospodari, ki je ne morejo izpečati doma, so jo pričeli prodajati drugam. To ni dobro. Bolje bi bilo, da ostane repa do-ma, kar je mogoče na ta način, da jo go-spodariji zakopljejo. Čez čas bo repa zelo dobro služila in ni dvoma, da jo bodo go-spodariji lahko dobro prodali.

Poljaki.

Pridružitev Litve Poljski.

Varšava, 6. novembra. Iz dobro pouče-nih varšavskih krogov poročajo, da nem-ška vlada v slučaju, ako se sestavi poljska vojska v kraljevini Poljski, pristane na to, da se pridruži Poljski tisti del Litve, v ka-terem stanujejo Poljaki in Rusi.

Poljska ustava.

Varšava, 6. nov. Varšavski profesor Zybichowski, predsednik komisije držav-nega sveta za izpeljavo poljske ustave, je podal dopisniku lista »Kurjer Warszawski« naslednje podatke o načrtu: Državna ve-ra bo katoliška. Ustava je dedna monar-hija. Prvega kralja voli deželni zbor. Za poroko kralja je treba dovoljenja dežel-nega zbora. Kralj mora stanovati v deželi in ne sme brez dovoljenja deželnega zbo-ra biti vladar kake tuje države. Parlament obstoji iz deželnega zbora in senata. De-želni zbor bo voljen na podlagi splošne, enake, direktne in tajne proporcne volit-ve. Senat bo na polovico voljen, na polo-vico imenovan. Težišče odločitve o smeri državne politike bo v deželnem zboru.

Blagajna (Wertheimerica) se kupi

Ponudbe poštni predal št. 41, Ljubljana.

Proda se koza v Rožni ulici 27/II.

Iščem mesečno sobo

za 25 do 30 K mesečno. — Naslove spre-jema uprava »Slovenca« pod št. 2860

Radi rodbinskih razmer se da v najem

mizarstvo in pogrebni zavod

pod jako ugodnimi pogoji. Vprašanja na ANA PLANINŠEK, št. 74 v Litiji.

Občinski tajnik, organist ali knjigovodja

pri posojilnici z večletno prakso išče primerne s užbe. Nastop lahko takoj. Ponudbe naj se pošiljajo na upravo lista pod »Vesten 2870«.

Proda se nekaj novih vrtil (gepelinov) slamoreznic

ter druge vrste poljedelskih strojev tovarne Umrath.

Stroj za rezanje repe in zelja, kateri zreže na uro 8000 kg.

2 motorja na sirovo olje 7 H P.
1 " " " " 18 H P.
1 bencin-motor " " 16 H P.

Vse vrste dizamo in električni motorji.

FRANC HITTL, Ljubljana, Sv. Martina cesta 2.

ZAHVALA.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so nam izkazali sočutje ob bo-lezni in smrti našega preljubega očeta, gospoda

ANDREJA MAGAJNA

posestnika v D. Vromah pri Divači.

Posebno se zahvaljujemo: pre-častitim gg. duhovnikom, gg. pev-cem iz Barke, g. Novaku za posio-vilni govor ter vaškim gospodič-nam in solah vsem, ki so spremili pokojnika na zadnji poti.

Dol. Vreme pri Divači, dne 6. nov. 1917.

Globoko žalujoči



Potrji neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naša iskrenoljub-ljena hčerka oziroma sestra in nečakinja, gospodična

Paula Gmeiner

mladica

v torek dne 6. novembra t. l. ob 2 uri popoldne, po dolgi mučni bo-lezni, previdena s tolažili sv. vere bogu vdano preminula.

Pogreb nepozabne pokojnice se vrši v četrtek dne 8. novembra 1917 ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti Opekarska cesta št. 8. na po-kopališče pri sv. križu.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v več cerkvah.

V Ljubljani, dne 7. novembra 1917.

Bogomir in Marija Gmeiner, starši,
Josip in Stanek Gmeiner, Minka Gmeiner,
brata sedaj na bojnem polju, sestra.

Brez posebnega obvestila. Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Hranilnica kmečkih občin v Ljubljani

sprejema prijave na

sedmo 5 1/2% avstrijsko vojno posojilo

po objavljenih pogojih:

I. 5 1/2% amortizacijsko državno posojilo po K 92.—

II. 5 1/2% dne 1. avgusta 1926 povračljivi državno-za-kladni listi po K 94.—

Skoro popolnoma nova, temno-rudeča, 3 m dolga in 2 m široka

preproga

se vsled preselitve ceno proda.
Kje, pove upr. lista pod št. 2865

Kupim dobro posušene, snažne in zdrave

olupke jabolk in hrušek

po 2 K, **prešenine** (katere se morejo tudi vslabem vremenu na podih i. t. d. sušiti) pa po 80 v kg. Cenjene ponudbe, z navedbo množine in vzorci, se prosí na trdiko **FRAN Kos, Ljubljana, Sodna ulica 7.**

Odda se takoj lepo meblovano

STANOVANJE

obstoječe iz 2—3 sob in kuhinje mirni stranki brez otrok. Električna razsvetljava in kopalnica. — Naslov se izve pri upravi lista pod št. 2867.

Naprodaj je:

nova mala toaletna mizica, postelja z žimnicami, mala jedilna omara, 2 fotelja, stojala za note in rože in razne druge stvari. Naslov se poizve pri upravi lista pod št. 2868.

Ugodna prilika!

Na prodaj je 14 manjših parcel v izmeri od 100 do 170 sežnjev, deloma njiv, deloma travnikov, ki so namenjene za stavbišče in je pot že odmerjena.

Kupci naj se tekom osmih dni dopoludne ogledajo pri g. Alojziju Kocmur v odvetniški pisarni g. dr. Pegana v Ljubljani, Dunajska cesta št. 38. Ev. popoldne v konzumu, Kongresni trg št. 2.

Hotelski sluga

se sprejme

Hotel „Slon“, Ljubljana.

Srbečico, lišaje

odstrani prav naglo dr. Flesch-a izvir. „rujavu mazilo“. Mali lonček K 1-60, veliki K 3— porcija za rodbino K 9—. Zaloge za Ljubljano in okolico: Lekarna pri zlatem jelenu, Ljubljana, Marijin trg. 1520

Slavnemu občinstvu

uljudno naznanjam, da sem si nabavil večjo množino **oglia** (Holzkohle) ter ga prodajam na drobno in na debelo.

Ivan Vertačnik
Tržaška cesta št. 19,
Ljubljana.

Hiša na prodaj!

Proda se hiša z več stanovanji in vrtom v Rožni dolini pri Ljubljani. Poizve se pri JOŽEFU HUMER, nadomestna bolnišnica na Viču.

Kupim hišo

če mogoče z vrtom, v Ljubljani ali kje na periferiji Ljubljane. — Ponudbe prosim pod »R. S.« na upravnishvo „Slovenca“, 2866

Razpisuje se služba

organista in cerkovnika

Ponudbe do 1. decembra na:
župni urad Strmec nad Vrbo. (Koroško)

Zamaške

nove in stare **kupi** vsako množino
tvrška **JELAČIN & Ko.** Ljubljana
ljubljska industrija probkovih zamaškov.

Cunje,

suknene odrezke stare in nove, kakor vse vrste bombažastih in volnenih cunj, žakljevine, odeje, vrvi itd. v vsaki množini in po najvišji ceni

kupuje: **E. Kotzbek, Kranj.**

Vinski kamen,

suhe gobe, kumno, med, vosek, sveže in suho sadje, smrekove storže, sploh vse deželne in gozdne pridelke, kakor tudi vinske sode in vse vrste praznih vreč kupi vsako množino po najvišjih cenah **veletrgovina Anton Kolenc, Celje.** 1854 (4) —

Pozor! **FRANC DROBNIČ**, lesni trgovec v Laškem trgu na Štajerskem kupi vsako množino

bukovih ali borovih pražgov

(švelarjev) po najvišji ceni. Kupim tudi

vsake vrste les

od 5 cm debeline in 1 m dolžine po najboljši ceni. 2739

Vojno-posojilno zavarovanje

Opozarjamo slavno občinstvo že sedaj na

vojno-posojilno zavarovanje

NIŽJE-avstrijske deželne zavarovalnice

Kranjska deželna podružnica
Ljubljana, Marije Terezije cesta 12.

Št. 16.111.

RAZGLAS

raznih ustanov za dekliško balo in za reveže.

Mestni magistrat ima za tekoče leto podeliti sledeče ročne ustanove:

1. Janeza Krstnika **Bernardinija** ustanova v znesku K 230.—
 2. Janeza Jakoba **Schillinga** ustanova v znesku K 230.—
 3. Jurja **Tollmainerja** ustanova v znesku K 230.—
 4. Janeza Jošta **Weberja** ustanova v znesku K 230.—
- Do ustanov pod 1.—4. imajo pravico hčere ljubljanskih meščanov, ki so se letos omožile ter so uboge in poštenega slovesa.
5. Miklavža Janeza **Kraschkoviza** ustanova v znesku K 128.—
- Do te ustanove ima letos pravico revna meščanka, kmečka, rokodelčeva, ali dninarska hči iz šentpeterske fare, če se je letos omožila.
6. Antona Jakoba **Fansoja** ustanova v znesku K 128.—
- Do te ustanove imajo pravico poštena dekleta meščanskega ali tudi priprostejšega stanu, katera so ubožna in so se letos omožila.
7. Josipa Feliksa **Sinna** ustanova v znesku K 96.—
- Do te ustanove, ki jo je deliti, imata pravico dve izmed najrevnejših ljubljanskih deklet.
8. Mihe **Pakiča** ustanova v znesku K 244.—
- Do te ustanove imajo pravico ubožni ljubljanski meščani obrtniškega stanu ali njih vdove.
9. Janeza **Kovazha** ustanova v znesku K 302.—
- Ta ustanova gre na 4 enake dele po K 75-50, do katerih imajo pravico 4 v revščini v Ljubljani živeči rodbinski očetje ali vdovljene rodbinske matere, ki so brez lastne krivde v ubožstvu, so katoliške vere, neoporeklega slovesa in imajo rediti nepreskrbljene otroke.
10. Marije **Kosmatscheve** sirotinska ustanova v znesku K 204.—
- Do te ustanove imajo pravico nepremožne uradniške sirote ženskega spola, ki so ljubljankinje in poštenega vedenja.
11. Marije **Kosmatscheve** poselska ustanova, tri mesta, vsako po K 40.—
- Do te ustanove imajo pravico deklet, ki so stare, betežne, za pridobitev nezmožne in so delj časa zvesto in pošteno služile pri kaki rodbini v Ljubljani.
12. Ustanova **nelimenovanega dobrotaika** za onemogle posle v znesku K 100.—
- Do te ustanove imajo pravico 4 revni, delanezmožni posli, ki so zvesto služili in so neomadeževanega slovesa, vsak na 1/4 ustanove (25—).
13. Helene **Valentinove** ustanova v znesku K 168.—
- To ustanovo im amestni magistrat razdeliti med popolnoma osirotele in zapuščene otroke, ki prebivajo v frančiškanski fari in niso še 15 let stari.
- Koleka proste prošnje za eno ali drugo izmed teh ustanov je vlagati do konca novembra 1917 pri vložnem zapisniku mestnega magistrata.
- Kdor prosi obenem za več ustanov, mora vložiti tudi več prošenj, a v vsaki tudi povedati, za katere druge ustanove je obenem prosil. Le prošnja za ustanove pod 1.—4. je lahko enotna.
- V vsaki prošnji je navesti okolščine, ki dokazujejo prosilčevo ubožstvo in jim priložiti dokazila, da je prosilec do dotične ustanove v zmislu tega razpisa upravičen. Kdor vloži obenem več prošenj, se lahko v ostalih sklicuje na podatke in dokazila ene prošnje.
- Na prošnje, ki nimajo točnih navedb ali dokazov o prosilčevi upravičenosti, se ne bo oziralo.
- Na vsaki prošnji mora biti tudi natanko označeno prosilčevo stanovanje in ime razločno podpisano.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 2. novembra 1917.

Zavarovanje na VII. vojno posojilo.

C. kr. avstr. zaklad za vdove in sirote, zavarovalni oddelek,

deželna poslovalnica v Ljubljani, Franca Jožefa nabrežje 1,

bo sprejemal na temelju dogovora s c. kr. priv. življenjsko

zavarovalnico **Avstr. Feniks** na Dunaju

zavarovanja tudi na sedmo vojno posojilo,

in sicer pod najugodnejšimi pogoji.

Upeljejo se novi načini zavarovanja.

Tako zavarovanje olajša vsakomur zajetje VII. vojnega posojila z malimi delnimi vplačili v daljši ali krajši dobi.

Pojasnila dajejo tudi naše poslovalnice v vseh političnih okrajih.



Potrti globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljani, nepozabni sin in brat, gospod

FRAN ROVAN

oficijsnat dež. odbora

dne 31. oktobra 1917. v Szegedu v vojaški bolnici preminul. Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Helena Rován, mati,

Rudolf Rován sedlarski mojster, Pepca Marn, Štefana Drnózg, Ivan, brata, Poldá Rován, sestre.

Zagorje ob Savi, dne 6. novembra 1917.

Samo pri meni

morete po vsaki ceni prodati lepe, čiste, dobro posušene

gobe

Kupim vsako množino. Da prihranim stroške in pota, jih prevzamem na željo tudi na domu prodajalca, ako mi naznani svoj natančen naslov in pa množino posušenih gob. Obrnite se zaupno name, Nikomur ne bode žal.

FRANČIŠKA OPEKA, trgovka na Vrhniki.